Dosarul nr. 2-1720/2023 (2 -23149226-46-2-20102023-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 aprilie 2024 or. Florești

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată, având în componență:
Preşedintele ședinței,
Judecător Elena Marandici
Grefier Daniela Zosim

Examinând, în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cosor Victoria către Cosor Ion, intervenienții accesorii autoritatea DASPF ***** DASPF Florești, DASPF***** privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor judiciare,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La data de 19 octombrie 2024, Cosor Victoria, prin intermediul avocatului Ivanov Oxana, a înaintat către Cosor Ion, intervenient accesoriu DASPF a satului ***** r-nul Florești, cerere de chemare în judecată solicitând instanței desfacerea căsătoriei încheiată între Cosor (Grecu) Victoria și Cosor Ion, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă sub ***** la data de ***** de către Primăria *****; stabilirea domiciliului copiilor minori: *****, a.n*****, ***** a.n. ***** și**********a.n. *****cu mama – Cosor Victoria; încasarea de la Cosor Ion în beneficiul lui Cosor Victoria a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 3 000 lei și a cheltuielilor de judecată, conform bonurilor anexate.

În motivarea cererii înaintate a indicat că, Cosor Victoria și Cosor Ion se află în relație de căsătoriei din anul ***** Din căsătorie s-a născut la ***** fiica *****, la data de *****fiica *****, iar la data de ***** fiul*****. Relațiile în familie au devenit tensionate, viața în comun cu pârâtul a eșuat din cauza comportamentului neadecvat al acestuia, nu mai locuiesc împreună, iar păstrarea familiei este imposibilă deoarece relațiile de familie nu mai există. Având copii minori, indică reclamanta că dorește să crească copii într-o ambianță plăcută, calmă, dar situația stresantă din familia lor din ultima perioadă nu-i permite acest fapt.

Comunică reclamanta că, între părinți lipsește un acord comun privind stabilirea domiciliului copiilor minori, iar dânsa dispune de loc de trai pentru copii.

Tot aici mai menționează atașamentul copiilor față de mamă, or, legătura dintre părinte copil trebuie să fie una pozitivă, echilibrată, fiind menită să atragă fericire, liniște și siguranță.

Mai menționează că, între părinți lipsește un acord determinat privind întreținerea sau pensia de întreținere a copiilor minori, ca urmare a divorțului. Având în vedere necesitatea asigurării creșterii și dezvoltării normale a copiilor, precum și faptul că dânsa de una singură se ocupă de educația și întreținerea deplină a copiilor, solicită obligarea pârâtului de a-și onora obligațiile sale atât morale cât și materiale în limita rezonabilității prin stabilirea pensiei de întreținere în sumă de 3 000 lei, sumă ce ar acoperi o parte din cheltuieli suportate de către reclamantă.

La data de 05.12.2023, reprezentantul reclamantei a înaintat cerere de concretizare a acțiunii, prin care a concretizat cercul participanților la proces, indicând în calitate de intervenienți accesorii în proces Direcția Asistență Socială ***** Primăria s.***** și Direcția Asistență Socială Florești, Primăria s. ***** (f.d.26).

La data de 22.01.2024, cauza civilă a fost repartizată repetat (f.d.28).

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată, consemnată în procesul – verbal al ședinței de judecată din data de 04.03.2024, s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu autoritatea tutelară de la locul de trai al reclamantei din satul *****i, r-nul***** (f.d.38).

În ședința de judecată, reclamanta și reprezentantul său, avocatul Oxana Ivanov, nu s-au prezentat. Totodată, prin cererea parvenită prin intermediul poștei electronice la data de 29.04.2024, reprezentantul reclamantei a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.43).

Reprezentantul pârâtului, avocatul Octavian Vîrlan, în ședința de judecată a recunoscut acțiunea parțial, doar în partea desfacerii căsătoriei, determinării domiciliului copiilor minori cu mama, a încasării pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de a câte 1000 lei lunar pentru fiecare copil, a taxei de stat achitată la depunerea acțiunii, însă nu a recunoscut acțiunea în partea pensiei de întreținere în partea excedentă sumei de 1000 lei lunar pentru fiecare copil și în partea cheltuielilor de asistență juridică conform bonului de plată anexat în mărime de 22 000 lei.

Intervenienții accesorii, reprezentnatul Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Florești, reprezentnatul Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei*****, reprezentnatul Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind înștiințați în mod legal.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind explicaţiile reprezentantului pârâtului prezent în şedinţa de judecată, studiind cererea de chemare în judecată şi materialele cauzei în raport cu normele de drept incidente speţei, instanţa de judecată conchide temeinicia parţială a acţiunii, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei, din analiza probelor administrate s-a stabilit cu certitudine că, la data de *****, Cosor Ion a încheiat căsătorie cu Cosor Victoria, căsătorie înregistrată în Registrul actelor de stare civilă sub *****, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie anexat la materialele dosarului în original. Din căsătorie, părțile au trei copii comuni: *****, a.n*****, ***** a.n.*****,**********a.n.*****, fapt confirmat prin copiile autentificate ale certificatelor de naștere ale copiilor minori (f.d.5-7).

În conformitate cu prevederile art.37 alin.(1) – (3) Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile cînd există acordul la divorţ al ambilor soţi, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluţionarea problemei. Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că la moment părțile nu mai locuiesc împreună, iar păstrarea familiei nu o doresc nici una din părți, pretenție invocată de către partea reclamantă, a fost recunoscută în ședința de judecată și de către partea pârâtă.

Conform art.212 alin.(1), (3), (5) Cod de procedură civilă, renunţarea reclamantului la acţiune, recunoaşterea acţiunii de către pîrît, condiţiile tranzacţiei se consemnează în procesul-verbal al şedinţei de judecată şi se semnează de reclamant, pîrît sau de ambele părţi. Dacă renunţarea reclamantului la acţiune, recunoaşterea acţiunii de către pîrît sau tranzacţia părţilor sînt exprimate în cereri scrise, adresate instanţei, ele se anexează la dosar, fapt menţionat în procesul-verbal al şedinţei de judecată. În cazul admiterii renunţării reclamantului la acţiune sau confirmării tranzacţiei, instanţa judecătorească pronunţă o încheiere prin care dispune încetarea procesului. Încheierea trebuie să conţină condiţiile tranzacţiei, confirmate de instanţă. În cazul recunoaşterii acţiunii de către pîrît şi admiterii ei de către instanţă, se pronunţă o hotărîre de admitere a pretenţiilor reclamantului.

Raportând dispozițiile de drept sus-indicate circumstanțelor pricinii, instanța de judecată concluzionează că acțiunea în partea pretenției privind desfacerea căsătoriei urmează a fi admisă, or, aceasta a fost susținută de ambele părți în proces, fapt care conving instanța de judecată că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sânt imposibile.

În conformitate cu prevederile art.63 alin.(1) – (4) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

La caz, instanța de judecată reține că, de la momentul separării de facto a părților și până în prezent, copii minori locuiesc împreună cu reclamanta, fapt

confirmat inclusiv în ședința de judecată de către părți. Tot aici, instanța reține că, reclamanta dispune de condiții suficiente de trai care ar asigura creșterea și dezvoltarea calitativă a copiilor minori, fapt confirmat prin Actul de examinare a condiţilor de trai eliberat de către autoritatea tutelară de la domiciliul reclamantei (f.d.44 - 46).

În contextul celor supra-elucidate, ținând cont de interesele și opinia copiilor, de vârsta și gradul de maturitate al copiilor, luând în considerare ataşamentul copiilor faţă de fiecare dintre părinţi, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului, instanța de judecată concluzionează că, domiciliul copiilor minori *****, a.n*****, IDNP ***** *****, a.n.*****, IDNP ***** și*****, a.n.*****, IDNP *****, urmează a fi stabilit cu mama acestora – Cosor Victoria. Or, anume această soluție corespunde interesului superior al copiilor minori, având în vedere că partea pârâtă a fost de acord cu stabilirea domiciliului copiilor minori comuni cu mama și nu a solicitat instanței stabilirea domiciliului copiilor minori cu tata.

În conformitate cu prevederile art.74 Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art.76 Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Potrivit prevederilor art. 58 alin.(1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, la moment copiii minori locuiesc cu reclamanta, iar pârâtul participă financiar la întreținerea copiilor, fapt confirmat prin înscrisurile bancare prezentate în ședința de judecată de către reprezentantul pârâtului în ședința de judecată (f.d.49-56).

Potrivit art.18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

La acest capitol, instanța de judecată reține că, potrivit informației publicată pe portalul oficial al Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru anul 2023, pentru un copil care locuiește în sat, cu vârstă cuprinsă între 1-6 ani, în mediu constituie 2 323 lei lunar, iar pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7 – 17 ani, constituie 2 985 lei lunar.

De asemenea, la examinarea prezentei pricini, instanța de judecată va mai reține și recomandările Curții Supreme de Justiţie care, prin hotărârea sa explicativă recomandă instanţelor de judecată ca la examinarea pricinilor privind încasarea pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă, să ţină cont de starea materială şi familială a părţilor şi de alte circumstanţe importante, după cum ar fi informaţia eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existenţă pentru un copil.

Din considerentele expuse supra și având în vedere că prin prisma legii, ambii părinți, în egală măsură, poartă răspundere pentru întreținerea copiilor minori comuni, inclusiv reieșind din faptul că în ședința de judecată au fost prezentate probe care confirmă faptul că pârâtul benevol participă financiar la întreținerea și creșterea copiilor comuni cu reclamanta, instanța de judecată consideră necesar a dispune încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de a câte 1 000 lei lunar, pentru fiecare copil.

Or, prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 3 000 lei, fără a specifica dacă această sumă include toți trei copii sau pentru fiecare copil în parte, cauza s-a examinat în lipsa reprezentantului reclamantei la cerere și din acest motiv nu a fost posibil de concretizat pretenția acțiunii în cadrul ședinței de judecată prin prisma art.211 Cod de procedură civilă, iar conform art.240 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant la examinarea cauzei.

Conform art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Reieșind din principiul interesului superior al copiilor și ținând cont de criteriile de apreciere a cuantumului pensiei de întreținere statuate de lege, instanța de judecată conchide că pretenția acțiunii privind încasarea pensiei de întreținere a

copiilor minori urmează a fi admisă în mărime de a câte 1000 lei lunar pentru fiecare copil, din momentul depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului de către copii.

Conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată, iar potrivit art.98 alin.(1) al aceluiași act normativ, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Raportând dispozițiile de drept sus-indicate circumstanțelor pricinii, instanța de judecată concluzionează că taxa de stat achitată la depunerea acțiunii pe marginea pretențiilor privind desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copiilor minor, urmează a fi încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, iar pe marginea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere de plata căreia în baza legii este scutită reclamanta, urmează a fi încasată la bugetul de stat din contul pârâtului.

În conformitate cu prevederile art.96 Cod de procedură civilă (1), (1^1), (2) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. În cazul în care partea care a cîştigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistenţa juridică garantată de stat.

În pricină, instanța de judecată reține că reclamanta a fost reprezentată în proces de către avocat, împuternicit în modul prevăzut de lege, pentru asistența căruia a achitat, conform bonului de plată din 01.03.2024, a achitat suma de 22 000 lei (f.d.37).

Analizând cuantumul cheltuielilor de asistență juridică pretinse de reclamantă prin prisma criteriilor stabilite de lege, instanța de judecată concluzionează că pretenția în cauză își găsește suportul în mod parțial în mărime de 5000 lei. Or, de la momentul punerii pe rol a pricinii, avocatul reclamantei a fost prezent la o singură ședință de judecată, ulterior prin cererea din 29.04.2024 (f.d.43), a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, circumstanțe care nu justifica cuantumul cheltuielilor de asistență juridică solicitate.

În contextul celor supra-elucidate, instanța de judecată concluzionează că pretențiile acțiunii își găsesc suportul de fapt și de drept în mod parțial.

În conformitate cu art.art. 37, 58, 63, 76, 98 Codul familiei, art. art.82, 94, 96, 98, 238 – 240, 256 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată Cosor Victoria către Cosor Ion, intervenienții accesorii autoritatea DASPF ***** DASPF Florești, DASPF***** privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și a cheltuielilor judiciare, se admite partial.

Se desface căsătoria încheiată între Cosor Ion, a.n.***** IDNP ***** și Grecu (Cosor) Victoria a.n.*****, IDNP *****, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă sub ***** la data de ***** de către Primăria *****, r-nul Florești.

Se determină domiciliul copiilor minori: *****, a.n*****, IDNP ***** *****, a.n.*****, IDNP ***** și*****, a.n.*****, IDNP *****, cu mama – Cosor Victoria, a.n.*****, IDNP *****.

Se încasează de la Cosor Ion, a.n.***** IDNP ***** în beneficiul lui Cosor Victoria a.n.*****, IDNP ***** pensia de întreținere a copiilor minori: *****, a.n*****, IDNP ***** *****, a.n.*****, IDNP *****, și*****, a.n.*****, IDNP *****, în mărime de a câte 1 000 (una mie) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data depunerii acțiunii – 19.10.2023 până atingerea majoratului de către copii.

Hotărârea judecătorească în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori urmează a fi executată imediat.

Se încasează de la Cosor Ion, a.n.***** IDNP ***** în beneficiul lui Cosor Victoria a.n.*****, IDNP ***** cheltuieli judiciare formate din taxa de stat pe marginea acțiunii în mărime de 140 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, în total suma de 5 140 (cinci mii una sută patruzeci) lei.

Se încasează de Cosor Ion, a.n.***** IDNP *****, în beneficiul statului taxa de stat pe marginea pretenției privind încasarea pensiei de întreținere în mărime de 1 080 (una mie optzeci) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Președinte de ședință,
Judecător **Elena Marandici**